

Arrest

nr. 214 340 van 19 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 1 maart 2016, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 31 juli 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en een soennitische Pashtoun. U bent afkomstig uit Paktia waar u uw volledige leven in het dorp Gul Ghunday in het Aryub Zazai-district woonde.

U verklaarde dat u in uw dorp een geheime relatie had met een getrouwde vrouw. U en de vrouw in kwestie spraken frequent af aan de achterkant van haar woning. Op 13 januari 2016 werd u opgebeld door de vrouw in kwestie en vroeg zij u om naar haar woning te gaan omdat haar man weg was. U besloot om op het voorstel in te gaan en wanneer u in de woning was en jullie geslachtsgemeenschap hadden kwam de echtgenoot onverwachts terug thuis. Jullie werden betrapt maar u slaagde er in te vluchten naar een vriend.

Diezelfde avond hoorde u dat de getrouwde vrouw vermoord werd. Via uw oom werd er geregeld dat u de volgende dag zou vertrekken uit de regio.

U vernam dat de familie van de echtgenoot naar uw ouderlijke woning kwam en dat ze eisten dat ze u zouden afgeven. Een jirga die werd opgezet met de bedoeling om tot een oplossing te komen kende geen succes. U heeft geen verdere informatie over problemen die uw familie zou gekend hebben.

Op 14 januari 2016 vatte u uw vlucht aan. Via Iran reisde u naar Turkije waarna u uw reis verder zette via onder meer Bulgarije en Servië. U kwam in België aan op 1 maart 2016 en diende nog dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming aan bij de Belgische asielinstanties.

In het kader van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw taskara en een enveloppe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde op 1 maart 2016 dat u de leeftijd had van zestien jaar. Uit de leeftijdsbepaling die op 4 maart 2016 werd bekomen middels een medisch onderzoek blijkt evenwel dat u op dat moment reeds de leeftijd van 20,3 jaar had bereikt (met een standaarddeviatie van 2 jaar). Gegeven het feit dat u naar eigen zeggen Afghanistan heeft verlaten omstreeks eind 2015/begin 2016 betekent dit dat u bij uw vertrek uit uw land van herkomst reeds de leeftijd van ongeveer twintig jaar (en minstens de leeftijdsgrens van achttien) had bereikt. Nadat u op 23 mei 2016 met het resultaat van het medisch onderzoek werd geconfronteerd gaf u aan dat u hier niet mee akkoord ging en bleef u daarentegen volhouden dat u slechts zestien jaar oud was (DVZ-verklaring – Persoonsgegevens – Vraag 4). Gegeven uw vasthouden aan uw minderjarigheid en gegeven de resultaten van het medisch onderzoek stelt het CGVS vast dat er reeds bij deze fase vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de integriteit van uw verklaringen.

Dit gezegd zijnde dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het door u uiteengezette asielrelaas op zich weinig aannemelijk is. Uw problemen zouden zich louter fixeren rond een relatie die u in uw dorp had met een getrouwde vrouw. Omwille van verschillende redenen hecht het CGVS echter er geen geloof aan dat u in een dergelijke relatie betrokken bent geraakt. Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de relatie die u zou hebben gehad repetitief, nietszeggend en superfcieel waren. Wanneer werd ingegaan op de relatie herhaalde u meermaals dat ze u knap vond, dat ze uw ogen mooi vond en dat jullie elkaar aanraakten en kusjes gaven (o.a. CGVS p. 25, 27 en 28). Tegenover deze oppervlakkige herhalingen stond dan weer dat u geen inhoudelijke verklaringen kon afleggen over uw relaties. Uw verklaringen waren uiterst rudimentair en gaven geen enkele blijk van doorleefdheid. Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over het contact dat u met uw partner had wanneer jullie afspraken stelt u: "Dus in het begin zei ze enkel dat ze mij mooi vond of mijn ogen mooi vond. Op die manier was deze relatie begonnen. En daarna probeerde ze me een beetje aan te raken en zo. En dan heb ik ook mijn interesses gecreëerd voor haar, voor haar gevoelens. Tot het niveau dat ze mij thuis bij haar heeft uitgenodigd." Er werd u vervolgens gevraagd waarover jullie met elkaar spraken wanneer jullie elkaar zagen. U repliceerde hierop louter: "In begin hoe is het met u? En over ja onze situatie, heeft niemand je gezien als je hier kwam? Dat wou ze dan checken of alles veilig is." Er werd u vervolgens opnieuw gevraagd over wat jullie dan met elkaar spraken en u stelde hierop: "Over niets zo specifiek. We zagen elkaar." Opnieuw werd gevraagd welke onderwerpen dan de revue passeerden als jullie elkaar ontmoetten, waarop u antwoordde: "We hadden niet zoveel tijd om daar over verschillende onderwerpen te spreken."

Dus ja als we elkaar zagen gaven we elkaar kusjes en dan was het niet specifiek over iets. Dan moesten we weg gaan om niet gezien te worden.”, vervolgens bevestigde u andermaal dat jullie enkel aan elkaar vroegen of jullie iemand gezien hadden, hoe het met elkaar ging en dat jullie elkaar dan kusten (CGVS p. 28). Het twijfelachtige karakter van deze verklaringen werd verder bevestigd wanneer tijdens uw onderhoud bleek dat u niets wist over de interesses van uw partner. Wanneer hier meermaals naar gepolst werd bleef u terugkeren naar uw repetitieve slagzinnen als zou de vrouw in kwestie u mooi gevonden hebben (CGVS p. 28-29).

Gezien het enorme risico een relatie met een getrouwde vrouw met zich meebrengt in uw land van herkomst kan evenwel verwacht worden dat u meer kan vertellen over de relatie die u zou hebben gehad. Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u niet kan overtuigen dat u effectief een relatie heeft gehad met een getrouwde vrouw. Dit blijkt ook wanneer u gevraagd werd om de gevoelens die u had voor de vrouw te beschrijven. U gaf aan: “Dus ik dacht dat ze me leuk vindt. Ze vindt me leuk. En op die manier als iemand tegen je vriendelijk is dan ga je ook zo niet die persoon negatief doen tegen die persoon.” (CGVS p. 29) Met dergelijke repliek overtuigt u geenszins dat u gevoelens had voor een getrouwde vrouw (laat staan dat er sprake zou zijn van een relatie) en komen uw verklaringen eerder gekunsteld over als een obligate wederkerigheid omdat iemand vriendelijk tegen u was.

Uit uw verklaringen zou moeten blijken dat jullie veelvuldig contact met elkaar hadden en dat jullie na verloop van tijd regelmatig met elkaar afspraken. Jullie zagen elkaar meer bepaald om de twee weken aan de achterkant van de woning van de vrouw (CGVS p. 27 en 28). Dit is uiterst opmerkelijk. Gezien de risico's die een dergelijke relatie inhoudt kan niet worden ingezien waarom jullie op frequente basis zouden afspreken aan de woning van de vrouw in kwestie. Gezien dergelijke relaties wraak van familieleden zouden kunnen uitlokken is de woning van de vrouw mogelijks één van de meest risicovolle plaatsen om met elkaar af te spreken. Elke geloofwaardigheid aangaande uw ontmoetingen gaat bovendien verloren wanneer gepolst wordt naar wat u wist over de aanwezigheid van de man van uw partner op momenten dat jullie aan de woning afspraken. Op de vraag of de man thuis was wanneer jullie afspraken stelde u: “Wij zagen elkaar niet zo lang. Tien minuten. Ja die man denk ik was thuis.” Gevraagd of u dit dacht dan wel wist repliceerde u: “Ja, dus neen, ik ben nooit zo binnen geweest om te controleren of hij binnen was. Het is normaal dat ik dacht dat hij binnen was.” Vervolgens werd u gevraagd of u aan de vrouw in kwestie vroeg of haar man al dan niet aanwezig was stelde u: “In het dorp bij ons is het echt anders. Als je gezien wordt met een vrouw, een andere vrouw dan je eigen vrouw dan gaan ze je ter plaatse doden. Ik was bang altijd. Ik kon het niet zomaar zien. Maar dit heb ik nooit gevraagd aan haar of je man thuis is of niet.” (CGVS p. 27) Gezien u kennelijk op de hoogte bent van de risico's en gezien de door u geclaimde frequente bezoeken aan de woning is het van elke logica gespeend dat u niet zou geïnformeerd hebben naar de aanwezigheid van de echtgenoot van de vrouw. Uw verklaringen ter zake kunnen zodoende geenszins overtuigen.

Gezien het frequente risico dat u middels de ontmoetingen zou genomen hebben is het des te opmerkelijker dat u zich kennelijk geen vragen stelde over de toekomst van jullie relatie: “Ik had niets in mijn hoofd over de toekomst. Ik wist dat ze getrouwde vrouw is.” Gevraagd waarom u bleef met haar afspreken stelde u opnieuw dat het moeilijk is om te weigeren wanneer een vrouw u leuk vindt en probeert af te spreken. Uiteindelijk verklaarde u dat u met de vrouw in kwestie nooit zou gesproken hebben over hoe het met jullie verder moest gaan noch wat de volgende stap in jullie relatie zou zijn (CGVS p. 30). Gezien het gevaar dat schuilt in een verboden relatie is het opmerkelijk dat jullie hier nooit over zouden gesproken hebben. Dergelijke vaststellingen zetten uw verklaringen ter zake dan ook verder op losse schroeven.

Tot slot is het weinig aannemelijk dat u nauwelijks informatie heeft over de problemen die uw familie mogelijks gekend heeft. U verklaarde dat personen met stokken naar uw woning kwamen en dat ze zonder binnen te komen riepen dat uw familie u aan hen moest overhandigen. Verder blijkt uit uw verklaringen dat een jirga niet tot een consensus kon komen. Op de vraag of er nadien ooit nog familieleden van u benaderd werden als gevolg van uw misstap gaf u merkwaardig genoeg aan dat u hierover geen vragen stelde aan uw familie (CGVS p. 33). Deze uitleg is weinig aannemelijk en ligt verder in lijn met de gebrekkige geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

Wat betreft uw verboden relatie met een getrouwde vrouw stelt het CGVS dat uw verklaringen dermate oppervlakkig en repetitief waren en dat zij op cruciale punten een gebrekkige logica vertoonden dat u er niet in geslaagd uw persoonlijke vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

Naast het feit dat uw ingeroepen vervolgingsfeiten op zich niet kunnen worden aangenomen dient te worden opgemerkt dat er, ten gevolge de verklaringen die u doorheen uw onderhoud bij het CGVS aflegde en mede op basis van de verklaringen die u bij de DVZ aflegde, kan getwijfeld worden over uw recente herkomst uit Paktia.

Waar uw geografische kennis in eerste instantie algemeen wel toereikend leek te zijn, moet worden opgemerkt dat de door u aangereikte informatie makkelijk kan ingestudeerd worden. Bovendien vallen enkele concrete zaken op die effectief wijzen op een ingestudeerd karakter.

Doorheen uw interview reikte u verschillende dorpen en hun ligging aan en somde u ook op in welke volgorde u welke dorpen passeert wanneer u vanaf uw woning naar het districtcentrum zou gaan (o.a. CGVS p. 5, 6 en 10). Wanneer dan evenwel gepolst wordt of u al van Reyasat heeft gehoord moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 10). Reyasat is nochtans een woonplaats die zich zeer dicht bij uw eigen dorp bevindt (zie <https://mapcarta.com/15250780>). In de richting van Kotkay, het dorp dat u als eerste noemde om naar het districtcentrum te gaan ligt bovendien ook een fort genoemd naar Resayat (zie <https://mapcarta.com/15196096>). Indien u effectief recent van Gul Ghunday afkomstig bent is het enigszins bevreemdend dat deze naam geen belletje doet rinkelen. Verder blijkt dat wanneer u gevraagd wordt of u weet welke districten grenzen aan Zazi Aryub, u enkel districten opsomde die binnen uw eigen provincie liggen. Uit uw verklaringen zou moeten blijken dat u er geen idee van heeft dat uw district ook grenst aan Logar (CGVS p.18). Nochtans is de grens die uw district deelt met het Azra-district (in Logar), veel langer dan deze met de drie andere districten die u noemde samen (zie o.a. referentiekaart uit districtatlas OCHA). Dergelijke, gecompartmenteerde kennis wijst dan ook in de richting van ingestudeerde landenkennis.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u uit een landbouwfamilie komt en dat uw familie verschillende gronden had in de regio waar u geboren bent. Achter jullie woning werden er volgens u altijd tarwe en aardappelen gekweekt. Terwijl u inzake tarwe wel lijkt te weten wanneer de plant- en oogsttijden zijn, blijkt dat u hier inzake de aardappelen geen idee van heeft. Zelfs wanneer zou worden aangenomen dat u nooit noemenswaardige activiteiten heeft uitgevoerd op de landbouwgronden van uw familie is het weinig waarschijnlijk dat u niet weet wanneer aardappelen geplant en geoogst worden (CGVS p. 14). Te meer omdat deze landbouwgronden zich in de omgeving van uw woning bevonden. Wanneer in rekening wordt gebracht dat u pas rond twintigjarige leeftijd uw land van herkomst heeft verlaten kan verwacht worden dat u hier meer informatie over heeft. Uw gebrekkige kennis ter zake wijst er dan ook op dat u eerder al weg ging uit uw geboortedorp.

Dat er aan uw recente herkomst uit Gul Ghunday kan getwijfeld worden blijkt verder ook uit uw gebrekkige kennis van de problemen die zich in uw regio hebben voorgedaan. Vooreerst blijkt u niet op de hoogte te zijn van natuurrampen die zich in uw regio zouden hebben voorgedaan (CGVS p. 21). Nochtans blijkt uit beschikbare landeninformatie dat er zich halfweg 2013 nog een overstroming heeft voorgedaan in uw district en regio. Door de overstroming werden niet minder dan 373 families geraakt. Terwijl de schade aan huizen beperkt bleef waren het voornamelijk landbouwgronden en –gewassen die beschadigd raakten. Specifiek in uw district werd er ook melding gemaakt van schade aan een school waar op dat moment constructiewerken werden uitgevoerd (zie IOM/USAID-rapportering). Dat u kennelijk niet op de hoogte bleek te zijn van deze overstroming is opmerkelijk. Aangezien de landbouwsector duidelijk geraakt werd in uw regio en aangezien u zelf uit een landbouwfamilie komt, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van deze overstroming en dat u er minstens over gehoord zou hebben, zelfs indien jullie eigen gronden niet beschadigd raken. Dat u geen weet had hiervan wijst er dan ook verder op dat u niet recent uit Gul Ghunday afkomstig bent.

Wat veiligheidsincidenten betreft blijkt dat u slechts van twee incidenten op de hoogte bent, ofschoon er zich in uw herkomstregio frequent incidenten voordoen. U maakte melding van een gevecht tussen een persoon en een groep Amerikanen en van een luchtaanval op talibanleden in Rokian (CGVS p. 19-20). Wat het eerste incident betreft werd geen informatie gevonden die uw verklaring zou kunnen bevestigen, hetgeen opmerkelijk is daar er volgens u zes Amerikanen zouden gedood zijn. Ook de informatie die u zelf heeft aangereikt is weinig overtuigend. U weet niet wanneer dit incident zich zou hebben afgespeeld en kan ook geen indicaties geven hierover. Zo stelt u dat u niet weet hoe oud u was op het moment van het incident waar u gewag van maakt en u geeft aan dat u evenmin weet in welke graad u toen zat op school. U vermoedt dat het incident zich zou hebben afgespeeld in het districtcentrum, maar u bent hier evenmin zeker van. U heeft geen informatie over hoe het incident is verlopen en over de persoon die betrokken was geeft u enkel aan dat hij van een dorp genaamd Sargal afkomstig was (CGVS p. 19). Wat het tweede incident betreft merkt het CGVS op dat u er wederom geen idee van heeft wanneer dit zich heeft voorgedaan. U heeft voorts geen bijkomende informatie over de persoon die de Amerikanen zou getipt hebben (geen idee van identiteit of herkomst). Informatie over een specifieke luchtaanval in de woonplaats Rokian werd niet teruggevonden. Daar er zich in uw regio doorheen de afgelopen jaren herhaaldelijk luchtaanvallen hebben voorgedaan, ook in Rokian, waarbij talibanleden het doelwit waren, is het voor het CGVS onmogelijk om op basis van de beperkte informatie die u heeft het door u geclaimde incident te verifiëren. Terzijde kan nog worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat u zou gehoord hebben van een luchtaanval in Rokian, maar dat u dan geen weet zou hebben van de omvangrijke clash die zich in datzelfde dorp zou hebben voorgedaan in februari 2015 (enkele maanden voor uw vertrek uit uw land van herkomst), wanneer de oplopende spanningen tussen twee stammen er toe leidde dat zeven mensen werden vermoord en er bijkomend nog achttien gewonden vielen (zie artikel in map landeninformatie).

Wat er ook van zij, er moet worden vastgesteld dat u verklaarde dat u van geen andere incidenten meer op de hoogte was (CGVS p. 20). Dat u naast bovenstaande, beperkte kennis geen weet heeft van andere veiligheidsincidenten is, gezien uw volatiele herkomstregio, merkwaardig (CGVS p. 20). Ook wanneer uitdrukkelijk gepolst werd naar de meest impactvolle of markante incidenten/gebeurtenissen die zich de afgelopen jaren hebben afgespeeld in uw district, blijkt dat u hier niets over weet. Zo had u er geen idee van of de bewoners van uw district ooit in opstand kwamen tegen of weerwerk boden aan de taliban (CGVS p. 22). Nochtans namen inwoners van uw district in september 2012 de wapens op tegen de taliban en werden hierbij verschillende opstandelingen gedood bij gewapende clashes in verschillende regio's van uw district. Verder blijkt dat u er evenmin een idee van had of er ooit grootschalige acties werden opgezet door de veiligheidsdiensten tegen de taliban in uw regio (CGVS p. 22). U haalde immers enkel een geïsoleerd incident aan. Dit is, gezien de omvang van de in juli 2013 uitgevoerde operaties in de regio, uiterst merkwaardig. Het ministerie van defensie verklaarde immers dat 133 anti-overheidsmilitanten gedood werden, onder meer binnen uw district en het Azra-district (Logar) in het kader van 'Operation Phoenix'. Gewapende troepen bevrijdden verder verschillende delen van Paktia en Logar. Volgens officials voerden Afghaanse veiligheidstroepen in die periode een grootschalige operatie uit om uw district 'op te kuisen' en werd er voorts bericht dat niet minder dan 65 gewapende opstandelingen gedood werden en nog eens dertien anderen gewond raakten in een militaire operatie in uw district. Indien u effectief nog in de regio zou verbleven hebben kan niet worden ingezien waarom u niet van deze acties op de hoogte zou zijn geweest. Wanneer u met deze informatie geconfronteerd werd gaf u aan dat u hier niet van op de hoogte was omdat jullie geen radio of tv hadden thuis. In een rurale samenleving als de uwe worden nieuwsfeiten echter zonder twijfel mondeling doorgegeven, zeker wanneer het om dergelijke impactvolle gebeurtenissen. Dat u uw onwetendheid probeert te verschuilen achter het feit dat u niet over radio of tv kon beschikken kan niet worden volgehouden in deze. U bleek evenmin op de hoogte te zijn van het feit dat de wegen naar uw district geblokkeerd werden door de taliban in oktober 2015, amper enkele maanden voor uw geclaimde vertrek (CGVS p. 22-23). De taliban blies in die periode een deel van een berg op waardoor de weg naar, onder meer, uw district ontoegankelijk werd gemaakt. Hoewel de explosie zich op enige afstand van uw woonplaats heeft voorgedaan kan verwacht worden dat u hier toch minstens over moet gehoord hebben. Dat u ook hier niet van op de hoogte blijkt te zijn wijst er verder op dat u niet recent uit Gul Ghunday afkomstig bent. Er werd tot slot nog gepolst naar uw kennis over een concreet en markant incident waarbij een grote groep mensen werd meegenomen vanaf een sportveld. Ook deze informatie deed bij u geen belletje rinkelen (CGVS p. 22). Volgens beschikbare informatie heeft de taliban in mei 2015 vanaf een sportveld in uw district tientallen personen ontvoerd. Diverse media hebben over het opvallende incident gerapporteerd. Indien u zich effectief nog in de regio bevond kan redelijkerwijs verwacht worden dat u over een gelijkaardig incident zou gehoord hebben. Dat dit niet het geval bleek te zijn bevestigd verder dat er aan uw beweerde recente herkomst kan getwijfeld worden.

Op basis van verschillende voormelde elementen, waarbij geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas of aan uw recente herkomst uit Gul Ghunday, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Daar u uw recente herkomst uit Gul Ghunday niet aannemelijk heeft gemaakt kan er aan u op deze basis evenmin de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend worden omwille van de algemene toestand in deze regio. Bovendien moet worden vastgesteld dat er in uw hoofde een reëel intern vluchtalternatief bestaat, te meer gezien de ernstige twijfels aangaande uw recente herkomst uit Paktia.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dienaangaande dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van

regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad geviséerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, de door u gehanteerde bewoordingen bij DVZ waren voldoende duidelijk om te kunnen besluiten dat u wel degelijk een oom heeft in Kabul en dat u bij hem heeft verbleven vooraleer u Afghanistan heeft verlaten, ondanks uw bewering van het tegendeel later bij het CGVS. U verklaarde met name: "Ik [...] ben gevlucht naar mijn nonkel in Kabul. Ik vroeg mijn nonkel om zijn hulp en hij heeft de rest geregeld. Drie dagen later heb ik het land verlaten." (CGVS-vragenlijst 3.5.) Er moet worden benadrukt dat de door u afgelegde verklaringen bij de DVZ ter bevestiging aan u werden voorgelezen in uw moedertaal waarna u middels uw handtekening akkoord ging. Dat u, zoals reeds werd opgemerkt, later bij het CGVS ontkende dat u een oom heeft in Kabul en dat naar hem bent gevlucht (u gaf bij het CGVS aan dat u slechts een halve dag in Kabul zou geweest zijn en dat uw oom u er enkel heeft afgezet), kan dan ook niet worden aangenomen en wijst daarentegen op een poging om ten aanzien van de asielinstanties uw netwerk binnen uw land van herkomst te minimaliseren.

Verder moeten de volgende opmerkingen worden gemaakt: uw vervolgingsfeiten worden niet aangenomen waardoor deze ook in Kabul niet aanwezig kunnen zijn, u bent een jonge alleenstaande man die in goede gezondheid verkeert en u ging naar eigen zeggen naar school tot aan uw vertrek, hetgeen er op wijst dat uw scholing boven het gemiddelde ligt in Afghanistan. Met een connectie in Kabul en een dergelijk profiel kan dan ook verwacht worden dat u over de mogelijkheden beschikt om u er duurzaam te vestigen en er op termijn een leven uit te bouwen. Het CGVS merkt volledigheidshalve op dat het voor de totstandkoming van bovenstaande conclusies rekening heeft gehouden met het EASO Country Guidance-rapport dat in juni 2018 werd gepubliceerd en waar uitgebreid wordt ingegaan op de concrete toepassing van het interne vluchtalternatief voor Afghanistan.

Op basis van de beschikbare informatie in uw dossier mag er worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg bent om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat bent om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd vermogen niet de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst moet worden gesteld dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie en documentenfraude bestaat waardoor documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben en zij moeten vergezeld worden van geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval bleek te zijn. Voorts moet worden opgemerkt dat uw taskara louter een indicatie geeft van uw identiteit, maar geen bewijs van recente herkomst vormt. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat een taskara de oorspronkelijke herkomstplaats vermeldt, maar dat dit niet noodzakelijk de op dat moment actuele woonplaats hoeft te zijn. Dat u mogelijks van oorsprong uit Paktia komt wordt op dit moment niet door het CGVS in twijfel getrokken.

De door u voorgelegde enveloppe bevat, ten slotte, uiterst ambigue informatie. Zo staan zowel Paktia als Kabul vermeld bij het adres van de afzender, waardoor geen conclusies kunnen worden gekoppeld aan dit document. Bovendien moet worden opgemerkt dat zelfs wanneer zou worden aangenomen dat de enveloppe naar u werd verstuurd vanuit Paktia (door een kennis of familielid), dit geenszins betekent dat u zelf ook recent afkomstig bent uit de regio.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “De beoordelingsfout” en van “De algemene zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een arrest van de Franse “*Cour Nationale du Droit d’Asile*” van 9 maart 2018 (stuk 3), uittreksels uit het rapport “*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update*” van mei 2018 (stuk 4), een internetartikel met een tijdslijn van incidenten in de stad Kabul (stuk 5) en uittreksels uit het rapport “*EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis*” van juni 2018 (stuk 6).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 26 oktober 2018 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: uittreksels uit het rapport “*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update*” van mei 2018, de COI Focus “*Afghanistan. Security situation in Kabul city*” van 24 april 2018 en uittreksels uit het rapport “*EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis*” van juni 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een uittreksel uit het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij een geheime relatie had met een getrouwde vrouw, wiens echtgenoot hen uiteindelijk had betrapt en hem vervolgens opeiste. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden leeftijd; (ii) zijn vluchtrelaas onaannemelijk is, gelet op (a) zijn niet-doorleefde verklaringen over zijn beweerde relatie met de getrouwde vrouw, (b) het grote risico dat hij met een dergelijke geheime relatie zou nemen, zodat het eens te meer onaannemelijk is dat hij bij de vrouw thuis zou afspreken zonder zich ervan te vergewissen of haar echtgenoot al dan niet aanwezig is, (c) zijn verklaring dat hij zich geen vragen stelde over de toekomst van de geheime relatie, en (d) zijn gebrekkige kennis over eventuele problemen die zijn familie na zijn vertrek al dan niet zouden hebben gekend; (iii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in het dorp Gul Ghunday in het district Aryub Zazai van de provincie Paktia, gelet op (a) het vermoeden van ingestudeerde kennis inzake de onderwerpen waarover hij wél van voldoende kennis leek te getuigen, (b) zijn gebrekkige kennis over de

plant- en oogsttijden van aardappelen, (c) zijn gebrekkige kennis van een overstroming in 2013 in zijn district, en (d) zijn gebrekkige kennis over recente veiligheidsincidenten in zijn district; en (iv) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vooreerst terecht dat verzoeker de Belgische asielinstanties aanvankelijk trachtte te misleiden inzake zijn voorgehouden leeftijd:

“U verklaarde op 1 maart 2016 dat u de leeftijd had van zestien jaar. Uit de leeftijdsbepaling die op 4 maart 2016 werd bekomen middels een medisch onderzoek blijkt evenwel dat u op dat moment reeds de leeftijd van 20,3 jaar had bereikt (met een standaarddeviatie van 2 jaar). Gegeven het feit dat u naar eigen zeggen Afghanistan heeft verlaten omstreeks eind 2015/begin 2016 betekent dit dat u bij uw vertrek uit uw land van herkomst reeds de leeftijd van ongeveer twintig jaar (en minstens de leeftijdsgrens van achttien) had bereikt. Nadat u op 23 mei 2016 met het resultaat van het medisch onderzoek werd geconfronteerd gaf u aan dat u hier niet mee akkoord ging en bleef u daarentegen volhouden dat u slechts zestien jaar oud was (DVZ-verklaring – Persoonsgegevens – Vraag 4). Gegeven uw vasthouden aan uw minderjarigheid en gegeven de resultaten van het medisch onderzoek stelt het CGVS vast dat er reeds bij deze fase vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de integriteit van uw verklaringen.”

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij is geboren op 1 januari 1996 (p. 1). Hij verklaart tevens dat hij Afghanistan verliet op 14 januari 2016 (p. 2). Aldus zou verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan 20 jaar oud zijn geweest. Nochtans stelt hij verderop in zijn verzoekschrift als volgt (p. 8): *“Toen hij in België aankwam was hij tussen 18 en 22 jaar oud. Verzoeker was waarschijnlijk minderjarig toen hij Afghanistan verliet.”* (eigen onderlijning). Aldus blijft verzoeker aangaande zijn leeftijd incoherent, hoewel hem reeds in de bestreden beslissing werd gewezen op zijn incoherente verklaringen dienaangaande. Dergelijk gedrag doet afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en zet tevens de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vluchtmotieven eens te meer op de helling.

Wat betreft verzoekers eigenlijke vluchtrelaas, met name de voorgehouden problemen omwille van een geheime relatie met een getrouwde vrouw, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat hieraan geen geloof kan worden gehecht wegens de onaannemelijkheid van dit relaas:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het door u uiteengezette asielrelaas op zich weinig aannemelijk is. Uw problemen zouden zich louter fixeren rond een relatie die u in uw dorp had met een getrouwde vrouw. Omwille van verschillende redenen hecht het CGVS echter er geen geloof aan dat u in een dergelijke relatie betrokken bent geraakt. Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de relatie die u zou hebben gehad repetitief, nietszeggend en superfcieel waren. Wanneer werd ingegaan op de relatie herhaalde u meermaals dat ze u knap vond, dat ze uw ogen mooi vond en dat jullie elkaar aanraakten en kusjes gaven (o.a. CGVS p. 25, 27 en 28). Tegenover deze oppervlakkige herhalingen stond dan weer dat u geen inhoudelijke verklaringen kon afleggen over uw relaties. Uw verklaringen waren uiterst rudimentair en gaven geen enkele blijk van doorleefdheid. Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over het contact dat u met uw partner had wanneer jullie afspraken stelt u: “Dus in het begin zei ze enkel dat ze mij mooi vond of mijn ogen mooi vond. Op die manier was deze relatie begonnen. En daarna probeerde ze me een beetje aan te raken en zo. En dan heb ik ook mijn interesses gecreëerd voor haar, voor haar gevoelens. Tot het niveau dat ze mij thuis bij haar heeft uitgenodigd.” Er werd u vervolgens gevraagd waarover jullie met elkaar spraken wanneer jullie elkaar zagen. U repliceerde hierop louter: “In begin hoe is het met u? En over ja onze situatie, heeft niemand je gezien als je hier kwam? Dat wou ze dan checken of alles veilig is.” Er werd u vervolgens opnieuw gevraagd over wat jullie dan met elkaar spraken en u stelde hierop: “Over niets zo specifiek. We zagen elkaar.” Opnieuw werd gevraagd welke onderwerpen dan de revue passeerden als jullie elkaar ontmoetten, waarop u antwoordde: “We hadden niet zoveel tijd om daar over verschillende onderwerpen te spreken. Dus ja als we elkaar zagen gaven we elkaar kusjes en dan was het niet specifiek over iets. Dan moesten we weg gaan om niet gezien te worden.”, vervolgens bevestigde u andermaal dat jullie enkel aan elkaar vroegen of jullie iemand gezien hadden, hoe het met elkaar ging en dat jullie elkaar dan kusten (CGVS p. 28).

Het twijfelachtige karakter van deze verklaringen werd verder bevestigd wanneer tijdens uw onderhoud bleek dat u niets wist over de interesses van uw partner. Wanneer hier meermaals naar gepolst werd bleef u terugkeren naar uw repetitieve slagzinnen als zou de vrouw in kwestie u mooi gevonden hebben (CGVS p. 28-29).

Gezien het enorme risico een relatie met een getrouwde vrouw met zich meebrengt in uw land van herkomst kan evenwel verwacht worden dat u meer kan vertellen over de relatie die u zou hebben gehad. Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u niet kan overtuigen dat u effectief een relatie heeft gehad met een getrouwde vrouw. Dit blijkt ook wanneer u gevraagd werd om de gevoelens die u had voor de vrouw te beschrijven. U gaf aan: "Dus ik dacht dat ze me leuk vindt. Ze vindt me leuk. En op die manier als iemand tegen je vriendelijk is dan ga je ook zo niet die persoon negatief doen tegen die persoon." (CGVS p. 29) Met dergelijke repliek overtuigt u geenszins dat u gevoelens had voor een getrouwde vrouw (laat staan dat er sprake zou zijn van een relatie) en komen uw verklaringen eerder gekunsteld over als een obligate wederkerigheid omdat iemand vriendelijk tegen u was.

Uit uw verklaringen zou moeten blijken dat jullie veelvuldig contact met elkaar hadden en dat jullie na verloop van tijd regelmatig met elkaar afspraken. Jullie zagen elkaar meer bepaald om de twee weken aan de achterkant van de woning van de vrouw (CGVS p. 27 en 28). Dit is uiterst opmerkelijk. Gezien de risico's die een dergelijke relatie inhoudt kan niet worden ingezien waarom jullie op frequente basis zouden afspreken aan de woning van de vrouw in kwestie. Gezien dergelijke relaties wraak van familieleden zouden kunnen uitlokken is de woning van de vrouw mogelijks één van de meest risicovolle plaatsen om met elkaar af te spreken. Elke geloofwaardigheid aangaande uw ontmoetingen gaat bovendien verloren wanneer gepolst wordt naar wat u wist over de aanwezigheid van de man van uw partner op momenten dat jullie aan de woning afspraken. Op de vraag of de man thuis was wanneer jullie afspraken stelde u: "Wij zagen elkaar niet zo lang. Tien minuten. Ja die man denk ik was thuis." Gevraagd of u dit dacht dan wel wist repleceerde u: "Ja, dus neen, ik ben nooit zo binnen geweest om te controleren of hij binnen was. Het is normaal dat ik dacht dat hij binnen was." Vervolgens werd u gevraagd of u aan de vrouw in kwestie vroeg of haar man al dan niet aanwezig was stelde u: "In het dorp bij ons is het echt anders. Als je gezien wordt met een vrouw, een andere vrouw dan je eigen vrouw dan gaan ze je ter plaatse doden. Ik was bang altijd. Ik kon het niet zomaar zien. Maar dit heb ik nooit gevraagd aan haar of je man thuis is of niet." (CGVS p. 27) Gezien u kennelijk op de hoogte bent van de risico's en gezien de door u geclaimde frequente bezoeken aan de woning is het van elke logica gespeend dat u niet zou geïnformeerd hebben naar de aanwezigheid van de echtgenoot van de vrouw. Uw verklaringen ter zake kunnen zodoende geenszins overtuigen.

Gezien het frequente risico dat u middels de ontmoetingen zou genomen hebben is het des te opmerkelijker dat u zich kennelijk geen vragen stelde over de toekomst van jullie relatie: "Ik had niets in mijn hoofd over de toekomst. Ik wist dat ze getrouwde vrouw is." Gevraagd waarom u bleef met haar afspreken stelde u opnieuw dat het moeilijk is om te weigeren wanneer een vrouw u leuk vindt en probeert af te spreken. Uiteindelijk verklaarde u dat u met de vrouw in kwestie nooit zou gesproken hebben over hoe het met jullie verder moest gaan noch wat de volgende stap in jullie relatie zou zijn (CGVS p. 30). Gezien het gevaar dat schuilt in een verboden relatie is het opmerkelijk dat jullie hier nooit over zouden gesproken hebben. Dergelijke vaststellingen zetten uw verklaringen ter zake dan ook verder op losse schroeven.

Tot slot is het weinig aannemelijk dat u nauwelijks informatie heeft over de problemen die uw familie mogelijks gekend heeft. U verklaarde dat personen met stokken naar uw woning kwamen en dat ze zonder binnen te komen riepen dat uw familie u aan hen moest overhandigen. Verder blijkt uit uw verklaringen dat een jirga niet tot een consensus kon komen. Op de vraag of er nadien ooit nog familieleden van u benaderd werden als gevolg van uw misstap gaf u merkwaardig genoeg aan dat u hierover geen vragen stelde aan uw familie (CGVS p. 33). Deze uitleg is weinig aannemelijk en ligt verder in lijn met de gebrekkige geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

Wat betreft uw verboden relatie met een getrouwde vrouw stelt het CGVS dat uw verklaringen dermate oppervlakkig en repetitief waren en dat zij op cruciale punten een gebrekkige logica vertoonden dat u er niet in geslaagd uw persoonlijke vervolgingsfeiten aannemelijk te maken."

Dienaangaande wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat volgens hem zijn recent verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst wel degelijk aannemelijk is. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift met betrekking tot de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing als volgt: "in bijzonder wenst hij te verwijzen naar de doorleefde kennis die hij wel kon geven over zijn buurvrouw, namelijk haar stam, het aantal kinderen die zij heeft, de identiteit en bezigheden van haar familieleden, en de beschrijving van de omstandigheden waarin zij haar ontmoette alsook de evolutie van de relatie in en liefdesrelatie." Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Kennis over elementen als de stam, het aantal kinderen en de identiteit en de bezigheden van de familieleden tonen geenszins het recente verblijf in een bepaalde regio aan aangezien deze losstaan van de feitelijke kennis van de streek waar de familie gevestigd is.

Deze elementen doen voorts geen afbreuk aan de terechte vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker over zijn beweerde geheime relatie met een getrouwde vrouw geenszins doorleefde verklaringen aflegde en dat de door hem geschetste omstandigheden onaannemelijk zijn gelet op de eraan verbonden risico's. Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift nog stelt als volgt: *"Over de gevolgen voor zijn familie en de evolutie van zijn problemen in Afghanistan kon verzoeker duidelijk vertellen dat een jirga plaatsvond maar dat er geen verzoening tussen de families gevonden kon worden en dat de vijandige familie eiste dat verzoeker hen zou worden geleverd."*, komt hij opnieuw niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen. Hij laat hiermee evenwel nog steeds na informatie te verschaffen over eventuele problemen die zijn familie zou hebben gekend, naast de mislukte jirga en het opeisen van verzoeker. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *"Op basis van zijn verklaringen, en aangezien zijn woonplaats in Afghanistan als geloofwaardig moet worden geacht, dient zijn asielrelaas ook als geloofwaardig beschouwd worden."*

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in het dorp Gul Ghunday in het district Aryub Zazai van de provincie Paktia tot aan zijn vertrek naar België:

"Naast het feit dat uw ingeroepen vervolgingsfeiten op zich niet kunnen worden aangenomen dient te worden opgemerkt dat er, ten gevolge de verklaringen die u doorheen uw onderhoud bij het CGVS aflegde en mede op basis van de verklaringen die u bij de DVZ aflegde, kan getwijfeld worden over uw recente herkomst uit Paktia.

Waar uw geografische kennis in eerste instantie algemeen wel toereikend leek te zijn, moet worden opgemerkt dat de door u aangereikte informatie makkelijk kan ingestudeerd worden. Bovendien vallen enkele concrete zaken op die effectief wijzen op een ingestudeerd karakter. Doorheen uw interview reikte u verschillende dorpen en hun ligging aan en somde u ook op in welke volgorde u welke dorpen passeert wanneer u vanaf uw woning naar het districtcentrum zou gaan (o.a. CGVS p. 5, 6 en 10). Wanneer dan evenwel gepolst wordt of u al van Reyasat heeft gehoord moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 10). Reyasat is nochtans een woonplaats die zich zeer dicht bij uw eigen dorp bevindt (zie <https://mapcarta.com/15250780>). In de richting van Kotkay, het dorp dat u als eerste noemde om naar het districtcentrum te gaan ligt bovendien ook een fort genoemd naar Resayat (zie <https://mapcarta.com/15196096>). Indien u effectief recent van Gul Ghunday afkomstig bent is het enigszins bevreemdend dat deze naam geen belletje doet rinkelen. Verder blijkt dat wanneer u gevraagd wordt of u weet welke districten grenzen aan Zazi Aryub, u enkel districten opsomde die binnen uw eigen provincie liggen. Uit uw verklaringen zou moeten blijken dat u er geen idee van heeft dat uw district ook grenst aan Logar (CGVS p.18). Nochtans is de grens die uw district deelt met het Azra-district (in Logar), veel langer dan deze met de drie andere districten die u noemde samen (zie o.a. referentiekaart uit districtatlas OCHA). Dergelijke, gecompartmenteerde kennis wijst dan ook in de richting van ingestudeerde landenkennis.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u uit een landbouwfamilie komt en dat uw familie verschillende gronden had in de regio waar u geboren bent. Achter jullie woning werden er volgens u altijd tarwe en aardappelen gekweekt. Terwijl u inzake tarwe wel lijkt te weten wanneer de plant- en oogsttijden zijn, blijkt dat u hier inzake de aardappelen geen idee van heeft. Zelfs wanneer zou worden aangenomen dat u nooit noemenswaardige activiteiten heeft uitgevoerd op de landbouwgronden van uw familie is het weinig waarschijnlijk dat u niet weet wanneer aardappelen geplant en geoogst worden (CGVS p. 14). Te meer omdat deze landbouwgronden zich in de omgeving van uw woning bevonden. Wanneer in rekening wordt gebracht dat u pas rond twintigjarige leeftijd uw land van herkomst heeft verlaten kan verwacht worden dat u hier meer informatie over heeft. Uw gebrekkige kennis ter zake wijst er dan ook op dat u eerder al weg ging uit uw geboortedorp.

Dat er aan uw recente herkomst uit Gul Ghunday kan getwijfeld worden blijkt verder ook uit uw gebrekkige kennis van de problemen die zich in uw regio hebben voorgedaan. Vooreerst blijkt u niet op de hoogte te zijn van natuurrampen die zich in uw regio zouden hebben voorgedaan (CGVS p. 21). Nochtans blijkt uit beschikbare landeninformatie dat er zich halfweg 2013 nog een overstroming heeft voorgedaan in uw district en regio. Door de overstroming werden niet minder dan 373 families geraakt. Terwijl de schade aan huizen beperkt bleef waren het voornamelijk landbouwgronden en –gewassen die beschadigd raakten. Specifiek in uw district werd er ook melding gemaakt van schade aan een school waar op dat moment constructiewerken werden uitgevoerd (zie IOM/USAID-rapportering). Dat u kennelijk niet op de hoogte bleek te zijn van deze overstroming is opmerkelijk. Aangezien de landbouwsector duidelijk geraakt werd in uw regio en aangezien u zelf uit een landbouwfamilie komt, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van deze overstroming en dat u er minstens over gehoord zou hebben, zelfs indien jullie eigen gronden niet beschadigd raken. Dat u geen weet had hiervan wijst er dan ook verder op dat u niet recent uit Gul Ghunday afkomstig bent.

Wat veiligheidsincidenten betreft blijkt dat u slechts van twee incidenten op de hoogte bent, ofschoon er zich in uw herkomstregio frequent incidenten voordoen. U maakte melding van een gevecht tussen een persoon en een groep Amerikanen en van een luchtaanval op talibanleden in Rokian (CGVS p. 19-20). Wat het eerste incident betreft werd geen informatie gevonden die uw verklaring zou kunnen bevestigen, hetgeen opmerkelijk is daar er volgens u zes Amerikanen zouden gedood zijn. Ook de informatie die u zelf heeft aangereikt is weinig overtuigend. U weet niet wanneer dit incident zich zou hebben afgespeeld en kan ook geen indicaties geven hierover. Zo stelt u dat u niet weet hoe oud u was op het moment van het incident waar u gewag van maakt en u geeft aan dat u evenmin weet in welke graad u toen zat op school. U vermoedt dat het incident zich zou hebben afgespeeld in het districtcentrum, maar u bent hier evenmin zeker van. U heeft geen informatie over hoe het incident is verlopen en over de persoon die betrokken was geeft u enkel aan dat hij van een dorp genaamd Sargal afkomstig was (CGVS p. 19). Wat het tweede incident betreft merkt het CGVS op dat u er wederom geen idee van heeft wanneer dit zich heeft voorgedaan. U heeft voorts geen bijkomende informatie over de persoon die de Amerikanen zou getipt hebben (geen idee van identiteit of herkomst). Informatie over een specifieke luchtaanval in de woonplaats Rokian werd niet teruggevonden. Daar er zich in uw regio doorheen de afgelopen jaren herhaaldelijk luchtaanvallen hebben voorgedaan, ook in Rokian, waarbij talibanleden het doelwit waren, is het voor het CGVS onmogelijk om op basis van de beperkte informatie die u heeft het door u geclaimde incident te verifiëren. Terzijde kan nog worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat u zou gehoord hebben van een luchtaanval in Rokian, maar dat u dan geen weet zou hebben van de omvangrijke clash die zich in datzelfde dorp zou hebben voorgedaan in februari 2015 (enkele maanden voor uw vertrek uit uw land van herkomst), wanneer de oplopende spanningen tussen twee stammen er toe leidde dat zeven mensen werden vermoord en er bijkomend nog achttien gewonden vielen (zie artikel in map landeninformatie).

at er ook van zij, er moet worden vastgesteld dat u verklaarde dat u van geen andere incidenten meer op de hoogte was (CGVS p. 20). Dat u naast bovenstaande, beperkte kennis geen weet heeft van andere veiligheidsincidenten is, gezien uw volatiele herkomstregio, merkwaardig (CGVS p. 20). Ook wanneer uitdrukkelijk gepolst werd naar de meest impactvolle of markante incidenten/gebeurtenissen die zich de afgelopen jaren hebben afgespeeld in uw district, blijkt dat u hier niets over weet. Zo had u er geen idee van of de bewoners van uw district ooit in opstand kwamen tegen of weerwerk boden aan de taliban (CGVS p. 22). Nochtans namen inwoners van uw district in september 2012 de wapens op tegen de taliban en werden hierbij verschillende opstandelingen gedood bij gewapende clashes in verschillende regio's van uw district. Verder blijkt dat u er evenmin een idee van had of er ooit grootschalige acties werden opgezet door de veiligheidsdiensten tegen de taliban in uw regio (CGVS p. 22). U haalde immers enkel een geïsoleerd incident aan. Dit is, gezien de omvang van de in juli 2013 uitgevoerde operaties in de regio, uiterst merkwaardig. Het ministerie van defensie verklaarde immers dat 133 anti-overheidsmilitanten gedood werden, onder meer binnen uw district en het Azra-district (Logar) in het kader van 'Operation Phoenix'. Gewapende troepen bevrijdden verder verschillende delen van Paktia en Logar. Volgens officials voerden Afghaanse veiligheidstroepen in die periode een grootschalige operatie uit om uw district 'op te kuisen' en werd er voorts bericht dat niet minder dan 65 gewapende opstandelingen gedood werden en nog eens dertien anderen gewond raakten in een militaire operatie in uw district. Indien u effectief nog in de regio zou verbleven hebben kan niet worden ingezien waarom u niet van deze acties op de hoogte zou zijn geweest. Wanneer u met deze informatie geconfronteerd werd gaf u aan dat u hier niet van op de hoogte was omdat jullie geen radio of tv hadden thuis. In een rurale samenleving als de uwe worden nieuwsfeiten echter zonder twijfel mondeling doorgegeven, zeker wanneer het om dergelijke impactvolle gebeurtenissen. Dat u uw onwetendheid probeert te verschuilen achter het feit dat u niet over radio of tv kon beschikken kan niet worden volgehouden in deze. U bleek evenmin op de hoogte te zijn van het feit dat de wegen naar uw district geblokkeerd werden door de taliban in oktober 2015, amper enkele maanden voor uw geclaimde vertrek (CGVS p. 22-23). De taliban blies in die periode een deel van een berg op waardoor de weg naar, onder meer, uw district ontoegankelijk werd gemaakt. Hoewel de explosie zich op enige afstand van uw woonplaats heeft voorgedaan kan verwacht worden dat u hier toch minstens over moet gehoord hebben. Dat u ook hier niet van op de hoogte blijkt te zijn wijst er verder op dat u niet recent uit Gul Ghunday afkomstig bent. Er werd tot slot nog gepolst naar uw kennis over een concreet en markant incident waarbij een grote groep mensen werd meegenomen vanaf een sportveld. Ook deze informatie deed bij u geen belletje rinkelen (CGVS p. 22). Volgens beschikbare informatie heeft de taliban in mei 2015 vanaf een sportveld in uw district tientallen personen ontvoerd. Diverse media hebben over het opvallende incident gerapporteerd. Indien u zich effectief nog in de regio bevond kan redelijkerwijs verwacht worden dat u over een gelijkaardig incident zou gehoord hebben. Dat dit niet het geval bleek te zijn bevestigd verder dat er aan uw beweerde recente herkomst kan getwijfeld worden."

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift vooreerst een aantal bepalingen en principes aan die volgens hem *in casu* van toepassing zijn. Inzake dergelijke theoretische uiteenzetting dient erop gewezen dat het aan verzoeker toekomt het door hem aangevoerde vluchtrelaas *in concreto* aannemelijk te maken en dat de Raad terdege op de hoogte is van de in het vreemdelingencontentieux toepasselijke regelgeving en beginselen.

Waar verzoeker er verder in zijn verzoekschrift op wijst dat hij over zijn onmiddellijke leefomgeving informatie kon geven, dient vastgesteld dat in de hiervoor geciteerde motivering wel degelijk rekening wordt gehouden met deze kennis van verzoeker, doch dat er terecht op wordt gewezen dat deze kennis een ingestudeerd karakter heeft: *“Waar uw geografische kennis in eerste instantie algemeen wel toereikend leek te zijn, moet worden opgemerkt dat de door u aangereikte informatie makkelijk kan ingestudeerd worden. Bovendien vallen enkele concrete zaken op die effectief wijzen op een ingestudeerd karakter. Doorheen uw interview reikte u verschillende dorpen en hun ligging aan en somde u ook op in welke volgorde u welke dorpen passeert wanneer u vanaf uw woning naar het districtcentrum zou gaan (o.a. CGVS p. 5, 6 en 10). Wanneer dan evenwel gepolst wordt of u al van Reyasat heeft gehoord moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 10). Reyasat is nochtans een woonplaats die zich zeer dicht bij uw eigen dorp bevindt (zie <https://mapcarta.com/15250780>). In de richting van Kotkay, het dorp dat u als eerste noemde om naar het districtcentrum te gaan ligt bovendien ook een fort genoemd naar Resayat (zie <https://mapcarta.com/15196096>). Indien u effectief recent van Gul Ghunday afkomstig bent is het enigszins bevreemdend dat deze naam geen belletje doet rinkelen. Verder blijkt dat wanneer u gevraagd wordt of u weet welke districten grenzen aan Zazi Aryub, u enkel districten opsomde die binnen uw eigen provincie liggen. Uit uw verklaringen zou moeten blijken dat u er geen idee van heeft dat uw district ook grenst aan Logar (CGVS p.18). Nochtans is de grens die uw district deelt met het Azra-district (in Logar), veel langer dan deze met de drie andere districten die u noemde samen (zie o.a. referentiekaart uit districtatlas OCHA). Dergelijke, gecompartmenteerde kennis wijst dan ook in de richting van ingestudeerde landenkennis.”* Verzoeker meent het feit dat hij niet onmiddellijk reageert bij het noemen van één dorp geen afbreuk doet aan zijn kennis, doch in de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijke en pertinente wijze uiteengezet waarom het feit dat verzoeker Reyasat niet kent, wel degelijk aantoonde dat zijn kennis een ingestudeerd karakter heeft. Waar verzoeker verder aanvoert dat zijn dorp niet dicht bij een rivier of stroom is gelegen, zodat hij *“mogelijks niet getroffen werd door die overstroming die elders in het district schade veroorzaakt heeft”*, dient erop gewezen dat verzoeker stelt afkomstig te zijn uit een landbouwersfamilie en uit een rurale omgeving, zodat wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker, toen hij 17 jaar oud was, kennis heeft van een overstroming in zijn district in 2013 die grote schade heeft aangericht aan de landbouw. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift het woord *“mogelijks”* dient te gebruiken om te stellen of hij getroffen werd door die overstroming, toont bovendien eens te meer het niet-doorleefd karakter van zijn verklaringen aan, daar kan worden aangenomen dat verzoeker zelf weet of hij al dan niet persoonlijk werd getroffen door deze overstroming. Dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkende dat er in zijn regio van herkomst natuurrampen voorkomen in het algemeen, doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kennis heeft van een specifieke natuurramp zoals de voormelde overstroming in 2013, die op zijn district een verregaande impact heeft gehad.

Wat betreft de plant- en oogsttijden van aardappelen in zijn regio van herkomst, wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat zijn familie hun gronden niet zelf bewerkte maar dit door anderen liet doen en dat hij zelf hielp bij de tarwe maar niet bij de aardappelen. Er dient opgemerkt dat hierin een interne tegenstrijdigheid schuilt: ofwel bewerkte verzoekers familie hun gronden niet zelf en lieten zij dit door anderen doen, ofwel hielp verzoekers familie wel bij het bewerken van de gronden en hielp verzoeker hierbij bij de tarwe maar niet bij de aardappelen. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoeker enkel hielp bij de teelt van tarwe maar niet bij de aardappelen, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker kennis heeft van de plant- en oogsttijden van aardappelen wanneer deze op de gronden van zijn familie worden geteeld en dit vlakbij zijn woning, zoals hij voorhoudt.

Wat betreft de incidenten in zijn regio van herkomst stelt verzoeker dat het niet onaannemelijk is dat hij dit niet op de voet volgde en dat hij geen concrete gevallen kan geven. Hoewel inderdaad kan worden aangenomen dat verzoeker geen gedetailleerde kennis heeft van ieder incident dat zich in zijn regio van herkomst ooit voordeed, kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij afdoende kennis heeft van incidenten met een belangrijke impact. Uit de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing (zie *supra*) blijkt dit *in casu* evenwel geenszins het geval te zijn. Dit klemde des te meer daar uit deze motieven eveneens blijkt dat aangaande de incidenten die verzoeker wél zelf aanvoerde, geen informatie kon worden teruggevonden.

Waar verzoeker nog stelt dat geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn jonge leeftijd, dient erop gewezen dat verzoeker meerderjarig is, ook op het moment dat hij Afghanistan stelt te hebben verlaten (zie ook *supra*), zodat zijn leeftijd bezwaarlijk kan worden beschouwd als een afdoende

verschuiving voor de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde hiaten in zijn kennis aangaande zijn regio van herkomst. Overigens laat verzoeker in zijn verzoekschrift na *in concreto* uiteen te zetten waar of op welke wijze volgens hem geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn leeftijd, hetgeen dan ook neerkomt op het louter opwerpen van een blote bewering. Dergelijk verweer is niet dienstig.

Aangaande de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd vermogen niet de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst moet worden gesteld dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie en documentenfraude bestaat waardoor documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben en zij moeten vergezeld worden van geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval bleek te zijn. Voorts moet worden opgemerkt dat uw taskara louter een indicatie geeft van uw identiteit, maar geen bewijs van recente herkomst vormt. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat een taskara de oorspronkelijke herkomstplaats vermeldt, maar dat dit niet noodzakelijk de op dat moment actuele woonplaats hoeft te zijn. Dat u mogelijks van oorsprong uit Paktia komt wordt op dit moment niet door het CGVS in twijfel getrokken.

De door u voorgelegde enveloppe bevat, ten slotte, uiterst ambigue informatie. Zo staan zowel Paktia als Kabul vermeld bij het adres van de afzender, waardoor geen conclusies kunnen worden gekoppeld aan dit document. Bovendien moet worden opgemerkt dat zelfs wanneer zou worden aangenomen dat de enveloppe naar u werd verstuurd vanuit Paktia (door een kennis of familielid), dit geenszins betekent dat u zelf ook recent afkomstig bent uit de regio.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel inhoudelijk verweer. De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-6) vermag aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

In casu dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit het rapport *“EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis”* van juni 2018 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9) blijkt dat Kabul over een internationale luchthaven beschikt en dat de wegen van de luchthaven naar de stad Kabul overdag in het algemeen als veilig worden beschouwd, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker zich op een veilige manier toegang kan verschaffen tot deze stad.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan”* van 30 augustus 2018 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd door het rapport *“EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis”* van juni 2018 en het rapport *“EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update”* van mei 2018 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9). Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker om internationale bescherming en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit de laatste grondige analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul (zie het rapport *“EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation”* van december 2017 (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), het rapport *“EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update”* van mei 2018 en de COI Focus *“Afghanistan. Security situation in Kabul city”* van 24 april 2018 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9)) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig.

Niettegenstaande het geweld in de stad Kabul slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie van de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de stad Kabul aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflictgerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totaal bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat in de stad Kabul relatief weinig burgerslachtoffers vallen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. Deze terreuraanslagen kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen *“high profile”*-doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk *“collateral damage”* onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten geviséerd.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd waarbij moskeeën en evenementen van de sjiitische gemeenschap werden gevisieerd, zodat er geen sprake is van willekeurig geweld. Het geweld afkomstig van IS heeft immers een doelgericht karakter.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Het rapport *EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis* van juni 2018 door de verwerende partij met haar aanvullende nota van 24 oktober 2018 in het dossier neergelegd vermeldt dat, zo willekeurig geweld in de hoofdstad Kabul voorkomt, het niveau van dit geweld niet dermate hoog is dat een burger enkel door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt. Het rapport besluit dat afhankelijk van de persoonlijke omstandigheden van de individuele zaak een intern vestigingsalternatief in Kabul mogelijk is. Zoals *infra* zal blijken verzetten de persoonlijke omstandigheden van verzoeker zich niet tegen een intern vestigingsalternatief in Kabul.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-6 en rechtsplegingsdossier, stuk 11) ligt immers in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie. Het loutere feit dat verzoeker een meer recent internetartikel voorlegt, betekent op zich niet dat voormelde analyse achterhaald zou zijn. Uit dit artikel blijkt immers op zich niet dat de situatie in de stad Kabul actueel dermate zou zijn gewijzigd dat er wel sprake zou zijn van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Wat betreft het arrest van de Franse “*Cour Nationale du Droit d’Asile*” (verzoekschrift, stuk 3) dient er bovendien op gewezen dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld en dat het loutere feit dat er één arrest van één Frans Hof bestaat waarin wordt gesteld dat er in Kabul een reëel risico op ernstige schade bestaat op zich onvoldoende is om aan de voormelde analyse te tornen.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, de door u gehanteerde bewoordingen bij DVZ waren voldoende duidelijk om te kunnen besluiten dat u wel degelijk een oom heeft in Kabul en dat u bij hem heeft verbleven vooraleer u Afghanistan heeft verlaten, ondanks uw bewering van het tegendeel later bij het CGVS. U verklaarde met name: “Ik [...] ben gevlucht naar mijn nonkel in Kabul. Ik vroeg mijn nonkel om zijn hulp en hij heeft de rest geregeld. Drie dagen later heb ik het land verlaten.” (CGVS-vragenlijst 3.5.) Er moet worden benadrukt dat de door u afgelegde verklaringen bij de DVZ ter bevestiging aan u werden voorgelezen in uw moedertaal waarna u middels uw handtekening akkoord ging. Dat u, zoals reeds werd opgemerkt, later bij het CGVS ontkende dat u een oom heeft in Kabul en dat naar hem bent gevlucht (u gaf bij het CGVS aan dat u slechts een halve dag in Kabul zou geweest zijn en dat uw oom u er enkel heeft afgezet), kan dan ook niet worden aangenomen en wijst daarentegen op een poging om ten aanzien van de asielinstanties uw netwerk binnen uw land van herkomst te minimaliseren.

Verder moeten de volgende opmerkingen worden gemaakt: uw vervolgingsfeiten worden niet aangenomen waardoor deze ook in Kabul niet aanwezig kunnen zijn, u bent een jonge alleenstaande man die in goede gezondheid verkeert en u ging naar eigen zeggen naar school tot aan uw vertrek, hetgeen er op wijst dat uw scholing boven het gemiddelde ligt in Afghanistan. Met een connectie in Kabul en een dergelijk profiel kan dan ook verwacht worden dat u over de mogelijkheden beschikt om u er duurzaam te vestigen en er op termijn een leven uit te bouwen. Het CGVS merkt volledigheidshalve op dat het voor de totstandkoming van bovenstaande conclusies rekening heeft gehouden met het EASO Country Guidance-rapport dat in juni 2018 werd gepubliceerd en waar uitgebreid wordt ingegaan op de concrete toepassing van het interne vluchtalternatief voor Afghanistan.

Op basis van de beschikbare informatie in uw dossier mag er worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg bent om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat bent om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.”

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan te volharden dat zijn oom met hem naar Kabul is gereisd maar in hetzelfde dorp woont. Het louter volharden in reeds afgelegde verklaringen is geen dienstig verweer. In de bestreden beslissing wordt er terecht gemotiveerd dat verzoeker zijn eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken niet ongedaan kan maken door louter in zijn latere verklaringen te volharden, daar het vermoeden bestaat dat verzoeker zijn netwerk binnen zijn land van herkomst ten aanzien van de asielinstanties tracht te minimaliseren. Aldus wordt de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een uittreksel neer van de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum seekers from Afghanistan* van augustus 2018. Daar waar UNHCR stelt dat een intern vestigingsalternatief in het algemeen niet beschikbaar is in Kabul ("*UNHCR considers that an IFA/IRA is generally not available in Kabul*", (eigen onderlijning)), dient erop gewezen dat uit het geheel van de richtlijnen van UNHCR van 30 augustus 2018, alsook uit de informatie van EASO blijkt dat een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul geenszins wordt uitgesloten voor iedere verzoeker. Er dient benadrukt te worden dat in de richtlijnen van UNHCR onder meer wordt gesteld als volgt: "[...] *an assessment of the possibility of relocation to Kabul requires an assessment of both the relevance and the reasonableness of this proposed area of relocation. In addition, if an IFA/IRA to Kabul is considered in asylum procedures, all relevant general and personal circumstances regarding the relevance and reasonableness of Kabul as a proposed area of relocation for the particular applicant must be established to the extent possible and must duly be taken into account.*" (vrije vertaling: de beoordeling van de mogelijkheid van hervestiging naar Kabul vereist een beoordeling van zowel de relevantie als de redelijkheid van deze vooropgestelde regio van hervestiging. Bovendien, wanneer een intern vestigingsalternatief naar Kabul wordt overwogen in asielprocedures, moeten alle relevante algemene en persoonlijke omstandigheden betreffende de relevantie en de redelijkheid van Kabul als een vooropgestelde regio van hervestiging voor de concrete verzoeker zoveel als mogelijk worden vastgesteld en moet hiermee terdege rekening worden gehouden.). Hieruit blijkt dat wel degelijk toepassing kan worden gemaakt van een intern vestigingsalternatief naar de stad Kabul, rekening houdend met de relevante algemene en persoonlijke omstandigheden. Inzake de algemene omstandigheden kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd gesteld in verband met de veiligheidssituatie in en de bereikbaarheid van de stad Kabul. Met betrekking tot de persoonlijke omstandigheden dient vastgesteld dat uit de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing blijkt dat *in casu* een intern vestigingsalternatief in hoofde van verzoeker redelijk kan worden geacht.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER